



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobkyně **L. R. (nyní W.)**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 1.6.2012, o invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobkyně adresovala krajskému soudu žalobou ze dne 12.10.2012, kterou doplnila podáním ze dne 12.11.2012. Uvedla, že zásadně nesouhlasí s tím, že jí nebyl přiznán invalidní důchod. Navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí s tím, necht' je jí přiznán invalidní důchod. V doplnění žaloby mimo jiné uvedla, že o ní rozhodoval lékař, který nerozuměl tomu, co posuzoval. Dále uvedla, že se cítí

ukřivdění, ponížená. Namítla, že „oni se vůbec nesnažili zjistit její skutečný zdravotní stav“. Poukazovala na své zdravotní potíže. Navrhovala provedení výslechu svědka P. R., jejího manžela.

V průběhu ústního jednání, které se konalo dne 19.2.2013, žalobkyně uvedla, že ve Vítkovicích pracovala 6 roků. Byla vedena jako manipulační dělnice, ale ve skutečnosti pracovala jako administrativa.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 6.11.2012 namítla opožděnost podání žalobkyně. Dále uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí žalované závislé především na odborném lékařském posouzení.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 1.6.2012 č.j. X, posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 18.1.2013, spisem Okresního soudu v Ostravě sp.zn. 37 C 83/2012, jakož i obsahem posudkového spisu a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazování soud zjistil, že:

- Žalobkyně se domáhala podáním ze dne 15.7.2012, které adresovala Okresnímu soudu v Ostravě přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 1.6.2012 č.j. X. Usnesením ze dne 28.8.2012, č.j. 37C 83/2012-3, které nabylo právní moci 11.10.2012, Okresní soud v Ostravě řízení zastavil. Žalobkyně byla poučena o možnosti podat ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci usnesení o zastavení řízení žalobu u Krajského soudu v Ostravě.

- Žalobkyně uplatnila nárok na invalidní důchod žádosti ze dne 4.1.2012 sepsanou Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Ostrava.

- Dne 31.1.2012 posudkový lékař OSSZ Ostrava uvedl v posudku o invaliditě, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 z.č. 155/1995 Sb. Žalobkyně není invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti určil lékař zdravotní postižení uvedené v kapitole IV, položka 2b přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovil 20%. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnil.

- Rozhodnutím ze dne 15.2.2012 č.j. X Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) rozhodla ve věci žádosti o invalidní důchod tak, že žádost žalobkyně o invalidní důchod zamítla pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že podle ustanovení § 38 zdp má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se – invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29 zdp, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31 zdp, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo – invalidním následkem pracovního úrazu. Podle ust. § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle posudku OSSZ Ostrava ze dne 31.1.2012 účastník řízení není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.

- Žalobkyně přípisem ze dne 3.3.2012 uplatnila námitky u ČSSZ vůči shora označenému rozhodnutí, ve kterých uvedla, že s posudkem OSSZ v Ostravě ze dne 31.1.2012. nesouhlasí, neboť se domnívá, že její pracovní schopnost klesla minimálně o 50%.

- Lékař ČSSZ-LPK vypracoval dne 12.4.2012 posudek o invaliditě žalobkyně. Uvedl, z jakých podkladů při vypracování posudku vycházel, zjištěnou diagnózu. Ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedl, že u posuzované se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Posuzovaná není invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25%.

V posudkovém zhodnocení lékař uvedl, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je diabetes mellitus 1. typu kompenzovaný inzulinem s počínajícími diabetickými komplikacemi posuzovaná není schopna práce bez možnosti dodržování dietního režimu, práce v nočních směnách. Zdravotní stav byl posouzen objektivně z dostatečně doložené zdravotní dokumentace, ze které nevyplývá posudkově významná progresse zdravotního stavu, jak posuzovaná uvádí. Zdravotní stav je stabilizován, obtíže posuzované nejsou tak závažné, jak uvádí.

V posudkovém závěru lékař uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV, položka 2b, přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. Horní hranici procentního rozmezí bylo hodnoceno s ohledem na počínající diabetické komplikace.

- ČSSZ rozhodnutím ze dne 1.6.2012 č.j. X zamítla námitky žalobkyně, které směřovaly proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 15.2.2012 a rozhodnutí žalované ze dne 15.2.2012 potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že

přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu včetně uplatněných námitek a posoudila invaliditu žalobkyně. Při novém posouzení zdravotního stavu žalobkyně a vypracování lékařského posudku pro účely řízení o námitkách bylo vycházeno především ze zdravotní dokumentace od ošetřující lékařky MUDr. Š. a dále nálezů odborných lékařů. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným dne 12.4.2012 bylo zjištěno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav účastnice řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Účastnice řízení není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV, položce 2b, přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25% (z rozmezí 15-25%).

Lékař ČSSZ konstatoval, že posudkový závěr OSSZ Ostrava ze dne 31.1.2012 vycházel ze správného použití posudkových kritérií. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou pochybnosti. Mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Zdravotní stav účastnice řízení a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru OSSZ Ostrava zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech. ČSSZ nemohla námitkám účastnice řízení vyhovět a invalidní důchod jí přiznat, když dle posudku OSSZ Ostrava účastnice řízení není invalidní a tento posudkový závěr byl potvrzen i posudkem o invaliditě ČSSZ ze dne 12.4.2012.

- Posudková komise MPSV ČR v Ostravě vypracovala dne 18.1.2013 ke dni 1.6.2012 posudek. Při vypracování posudku vycházela ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. Š., z odborných lékařských nálezů a z úplné spisové dokumentace OSSZ v Ostravě a spisové dokumentace KS Ostrava vč. žaloby. Posudková komise po prostudování této dokumentace zjistila a v diagnostickém souhrnu uvedla:

- diabetes mellitus typu I. na intenzifikovaném inzulinovém režimu s počínajícími komplikacemi-diabetickou polyneuropathií DKK a neproliferativní retinopathií,
- hypertenzní choroba komp. terapií,
- obezita,
- smíšená hyperlipidémie.

Dále posudková komise uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu 1.6.2012 je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV., položce 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy z rozmezí 15-25% stanovila horní hranici 25%. Uvedla, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. PK MPSV stanovila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

onemocnění úplavicí cukrovou na inzulinu - jedná se o lehké funkční postižení s uspokojivou kompenzací nebo občasným metabolickým kolísáním. Vzhledem k počínajícím diabetickým komplikacím-retinopathii a polyneuropathii stanovila posudková komise horní hranici proc. rozpětí, tj. 25% jako číslo konečné.

Posudková komise vysvětlila, že základní onemocnění bylo u posuzované náhodně zjištěno v červenci 2011 a při řádném dodržování dietního režimu a pravidelné aplikaci inzulinu došlo k přijatelné kompenzaci diabetu. Diabetické komplikace jsou v počátečním stádiu. PK MPSV konstatovala, že doložené odborné nálezy jednoznačně prokazují, že se u posuzované jedná nanejvýše o lehké funkční postižení tímto onemocněním, a proto bylo posudkové hodnocení stanoveno v položce 2b kapitoly IV. Nejedná se o položku 2c kapitoly IV.-nejde o středně těžké funkční postižení, nejsou naplněna kritéria u této položky uvedená, ani se nejedná o následující položky 2d-těžké funkční postižení či 2e-zvlášť těžké funkční postižení uvedené v kapitole IV. přílohy k vyhl.č.359/2009 Sb. Posudková komise MPSV souhlasila ve svém posudkovém zhodnocení s posudkovým závěrem lékaře ČSSZ v námitkovém řízení, který rovněž stanovil pokles pracovní schopnosti na 25%. Uvedla, že u posuzované se nejedná o žádný stupeň invalidity, je schopna práce v dělnické profesi s nutností dodržovat dietní režim, bez práce v nočních směnách, byla by schopna i práce prodavačky.

K námitkám posuzované, které uvedla v žalobě, posudková komise MPSV uvedla: žalobkyně popisuje průběh jednání u lékaře ČSSZ- k tomuto sdělení není posudková komise příslušná se vyjadřovat. Není pravdou, že by zdravotní stav posuzované nebyl dostatečně zjištěn, posudková komise při svém jednání vycházela ze zapůjčené celé zdravotní dokumentace posuzované od její praktické lékařky, ze zdravotní dokumentace diabetologické ambulance, které řádně prostudovala a dospěla k výše uvedenému posudkovému zhodnocení. Dále PK MPSV se seznámila se všemi uvedenými potížemi, které ve své žalobě posuzovaná uvedla a konstatuje, že se jedná o polymorfní potíže-problémy s nohama lze přičíst počínající diabetické polyneuropathii, která byla výše řádně zhodnocena, bolesti v páteři nebyly neurologickým objektivním vyšetřením ze dne 17.10.2011 vůbec u posuzované prokázány, onemocnění cukrovkou s nutností aplikovat inzulin má posuzovaná od července 2011. Byla řádně lékaři poučena o nutnosti dodržování dietního režimu a tím udržování onemocnění na přijatelné kompenzaci. Stavby slabosti a únavy žalobkyní uváděné souvisejí s občasným metabolickým kolísáním úplavice cukrové, což bylo posudkovou komisí rovněž výše zhodnoceno. Vzhledem k tomu, že se jedná o lehké funkční postižení při onemocnění úplavicí cukrovou, posudková komise závěrem konstatovala, že subj. potíže posuzovanou uváděné jí nebrání v zařazení se do pracovního procesu. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi /§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb./. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 18.1.2013. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost. Zdravotní stav žalobkyně byl hodnocen posudkovou komisí PK MPSV ČR v Ostravě, která jednala v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství. Posudková komise posoudila zdravotní stav žalobkyně komplexně, na základě zdravotní dokumentace žalobkyně, vypořádala se se všemi lékařskými nálezy a námitkami žalobkyně. Přesvědčivě odůvodnila, proč za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně určila úplavicí cukrovou na inzulínu. Objasnila, že se jedná o lehké funkční postižení s uspokojivou kompenzací nebo občasným metabolickým kolísáním.

IV.

Podle § 38 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se

- a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. druhého téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí podle odst. třetího téhož ustanovení schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro uznání invalidity žalobkyně ke dni 1.6.2012 by muselo dojít k poklesu její pracovní schopnosti z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, popř. by se stala invalidní následkem pracovního úrazu. Protože ke dni 1.6.2012 pracovní schopnost žalobkyně poklesla toliko o 25 %, nejedná se o invaliditu. Žalobkyně nebyla invalidní ani následkem pracovního úrazu. Jestliže žalobkyně nebyla invalidní, pak nesplňovala podmínky nároku na invalidní důchod.

Pro úplnost soud uvádí, že k posouzení pořaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky není krajský soud oprávněn, ale pouze orgány posudkové služby MPSV. Je tomu tak proto, že taková úvaha je součástí odborného posudkového hodnocení zdravotního stavu žalobkyně, o němž si soud nemůže učinit vlastní úsudek, neboť k tomu nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi. Může však posoudit, zda se posudková komise vypořádala se všemi okolnostmi pro správné zařazení zdravotního postižení žalobkyně pod příslušnou položku vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, či nikoliv a následně též zda v logické návaznosti na to odpovídajícím způsobem odůvodnila svůj závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Subjektivní přesvědčení žalobkyně o tom, že splňovala ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí podmínky invalidity, musí být ještě podpořeno objektivními zjištěními.

Dle názoru krajského soudu posudková komise řádně objasnila, že se u žalobkyně ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 1.6.2012 nejednalo o invaliditu. Posudková komise shodně s posouzením lékaře OSSZ i lékařem ČSSZ-LPK popsala rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a určila míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Posudek PK MPSV v Ostravě, který byl použit jako důkaz v soudním řízení, splňoval podmínky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti.

Pokud žalobkyně navrhovala provedení důkazu výsledkem svědka, jejího manžela, k její zdravotním potížím, pak soud tomuto návrhu nevyhověl a tento důkaz neprovedl, neboť důvodem pro přiznání dávky důchodového pojištění podmíněné zdravotním stavem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele (popř. rodinného příslušníka) o důchod o jeho neschopnosti vykonávat jakékoli zaměstnání. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a jím podmíněnou omezenou pracovní schopností, což posuzuje příslušná posudková komise. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření, nikoliv ze subjektivních pocitů a stesků žalobce.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů /§ 77 s.ř.s./ soud žalobu zamítl, neboť není důvodná /§ 78 odst. 7 s.ř.s./.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobkyně nebyla v řízení úspěšná a úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst.1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 19. února 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně